

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye, tekstil ve hazır giyim sanayisinin temel hammaddelerinden biri olan pamukta önemli bir üretim potansiyeline sahip olmasına rağmen, son yıllarda üretimde yaşanan gerileme ve ithalata bağımlılığın artması nedeniyle ciddi bir sorunla karşı karşıyadır.

Türkiye'nin yıllık lif pamuk tüketimi yaklaşık 1,5 milyon ton düzeyindedir. 2022 yılında yaklaşık 1,1 milyon ton olan lif pamuk üretimiyle iç talebin yaklaşık yüzde 75'i yerli üretimden karşılanırken, sonraki yıllarda üretimde önemli bir gerileme yaşanmıştır. 2025 yılında yaklaşık 660 bin tona düşen lif pamuk üretiminin, 2026 üretim sezonunda 400 bin ton seviyelerine kadar gerileyebileceği öngörülmektedir. Bu gerilemeyle birlikte Türkiye'nin pamuk ihtiyacının yaklaşık yüzde 75'inin ithalat yoluyla karşılanması riski ortaya çıkmıştır.

Pamuk üretimindeki gerilemenin önemli nedenleri arasında artan mazot, gübre, ilaç, sulama, enerji ve işçilik maliyetleri ile üreticinin elde ettiği ürün fiyatı arasındaki dengesizlik yer almaktadır. Üreticinin artan maliyetler karşısında yeterli gelir elde edememesi, pamuk ekiminden uzaklaşmasına ve alternatif ürünlere yönelmesine neden olmaktadır.

Pamuk üretiminde uygulanan destekleme sistemi de son yıllarda değişmiştir. Önceki sistemde kütlü pamuk üreticilerine kilogram başına fark ödemesi yapılırken, 2025-2027 dönemini kapsayan yeni destekleme modelinde temel destek ve planlı üretim desteği esas alınmıştır. Tarım ve Orman Bakanlığı tarafından 8 Eylül 2026 tarihinde açıklanan son düzenlemeyle 2026 üretim yılı için destek katsayı değeri dekara 310 TL'den **367 TL'ye**, pamukta temel ve planlı üretim desteği toplamı ise dekara **1.395 TL'den 1.652 TL'ye** yükseltilmiştir. 2027 üretim yılı için söz konusu destek toplamı **1.989 TL/dekar** olarak belirlenmiştir.

Buna karşın üretim maliyetlerindeki artış, pamuk fiyatlarının seyri ve üreticilerin gelir kayıpları dikkate alındığında, mevcut destekleme modelinin pamuk üretiminin sürdürülebilirliğine ve üreticinin yeniden pamuk ekimine yönelmesine etkisinin kapsamlı biçimde değerlendirilmesi gerekmektedir.

Türkiye'nin pamuk ambarı Adana ve Çukurova bu krizden en ağır biçimde etkilenmektedir. Ekim alanları hızla daralmakta, çiftçiler meyvecilik ve alternatif ürünlere yönelmektedir. Artan ithalat döviz kaybını büyötmekte, tekstil sektörünün rekabet gücünü zayıflatmakta ve Türkiye'nin GDO'suz pamuk avantajını tehlikeye atmaktadır.

Bu çerçevede; pamuk ekim alanlarının daralmasına ve üretimin gerilemesine neden olan sorunların tespit edilmesi, mevcut destekleme sisteminin üretici ve üretim üzerindeki etkilerinin incelenmesi, artan üretim maliyetlerinin üretici üzerindeki yükünün ortaya konulması, pamuk ithalatındaki artışın ülke ekonomisi ve tekstil sektörü üzerindeki etkilerinin araştırılması ve Türkiye'nin pamuk üretiminde dışa bağımlılığını azaltarak kendine yeterlilik düzeyini artıracak politikaların belirlenmesi amacıyla Anayasa'nın 98. ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 104. Ve 105. Maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

Seyit Torun
Ordu MV.

A. Şibel Yarıkoçerolu
İstanbul MV.

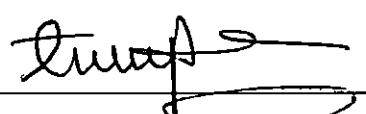
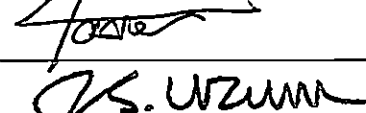
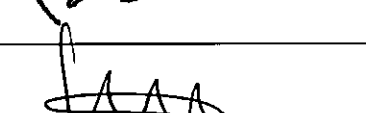
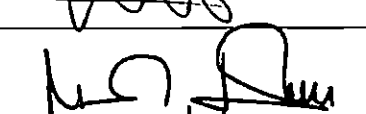
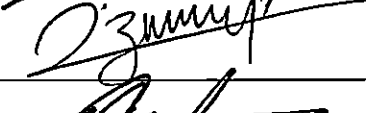
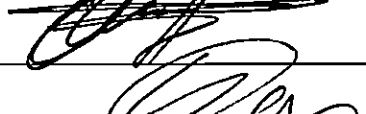
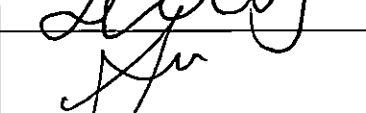
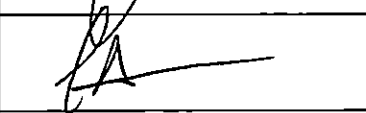
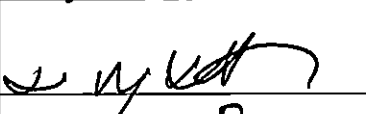
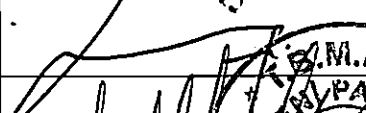
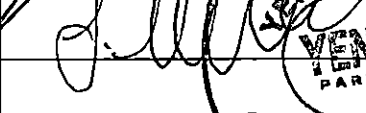
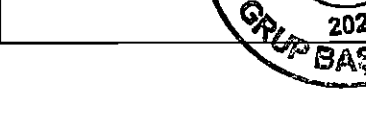
Ayhan SAKUT
Adana MV.

Bilal Bilici
Adana MV.

Adana Milletvekili

120 Sayılı meclis Anas.

AD-SOYAD	SEÇİM BÖLGESİ	İMZA
A. Turan ÖZKAN	İzmir	
Mehmet Tanel Zorlu		
Gökçe Taşcıer	Ankara	
M. Selim Uzun	İzmir	
İZZAT KARASU	Sivas Mu	
Nail GİZELİ	Kocaeli	
Murhan Akdeniz Kaymakçı Bursa Mu		
Ö. Talih ÖZCAN	Düzce	
Özgür Erdem İNCE	Arslan	
Cemal ENGİNBUR	İstanbul	
Snat Özgür Taş	İstanbul Mu	
TALAT DİNGER	Mersin Mu	
Fahri ÖZKAN	Kırklareli Mu.	
Süleyman ALPACI	Düzce Mu	
Arif Akıncı BAKIRLOĞLU	Manisa Mu	
Metin İSTAN	Karşıyaka Mu.	
Sermet Mullaoglu	Hatay	

